

Sygn. akt VI Ka 189/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Kazimierza Szczepańskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014r.

sprawy **T. B.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 13 grudnia 2013 r. sygn. akt VIII K 623/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. B. w ten sposób, że:

- obniża karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt 1 części dyspozytywnej do 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- obniża okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonej w pkt 2 części dyspozytywnej do 2 (dwóch) lat i ogranicza ten zakaz do wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w kwocie 80 złotych.

sygn. akt VI Ka 189/14

UZASADNIENIE

T. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 24 września 2013 r. o godz. 20.45 w L., woj. (...), na ulicy (...), kierował w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości potwierdzonym wynikiem badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu - 0,29mg/l i 0,27mg/l, przy czym był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18 stycznia 2011 r., w sprawie II K 2539/10, za czyn z art. 178a §1k.k., to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze:

1. T. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a § 4 k.k., i za to, na podstawie art. 178a § 4 k.k., wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec T. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił T. B. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, i nie wymierza mu opłaty.

Wyrok ten w zakresie punktu I i II zaskarżył oskarżony zarzucając rażąco niewspółmierność orzeczonej kary i środka karnego w stosunku do stopnia winy, motywacji i sposobu zachowania oskarżonego, a nadto do jej właściwości i warunków osobistych a w szczególności rodzinnych, a zwłaszcza sposobu życia przed popełnieniem przestępstwa.

Mając na uwadze powyższy zarzut, autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie kary oraz środka karnego, tj. na mniej dolegliwe w stosunku do oskarżonego oraz jego rodziny w postaci ograniczenia wolności, bądź warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności lub kary grzywny, zaś w zakresie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jest zasadna częściowo.

Z urzędu Sąd Okręgowy stwierdza, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodów i prawidłowych ustaleń faktycznych, a subsumcja prawna czynu przypisanego oskarżonemu nie budzi zastrzeżeń.

Rację ma skarżący, że orzeczenie o karze zarówno w zakresie kary zasadniczej jak i środka karnego razi swoją surowością. Nie ma racji skarżący natomiast domagając się, o czym niżej, orzeczenia kary typu wolnościowego. Sąd Rejonowy orzekając karę 5 miesięcy pozbawienia wolności pominął bezsporny fakt, że oskarżonemu przypisano popełnienie czynu w sytuacji, gdy jego stan nietrzeźwości wynosił 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc niemal minimum stanu, od którego uznaje się, iż kierujący znajduje się w stanie nietrzeźwości. Okoliczność ta powoduje, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie może być oceniany tak wysoko, jak ocenił to Sąd I instancji. W tej sytuacji Sąd Odwoławczy uznał, że karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości wynikającego z minimalnego stanu nietrzeźwości, a w związku z tym i z mniejszego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym niż ocenił to Sąd Rejonowy, jest kara 3 miesięcy pozbawienia wolności. Te same okoliczności zdecydowały o uznaniu, że zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i to na okres 4 lat jest również rażąco surowy. Niezrozumiałe jest dlaczego Sąd Rejonowy nie ograniczył tego zakazu do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym skoro popełnione przestępstwo dotyczyło ruchu lądowego. Sąd Okręgowy uznał, że dla osiągnięcia celów skazania wystarczające będzie orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Z tych wszystkich względów na podstawie art. 437§2 kpk zmieniono zaskarżony wyrok obniżając karę zasadniczą pozbawienia wolności do 3 miesięcy i ograniczając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych do 2 lat i tylko w ruchu lądowym.

Niezasadny był wniosek oskarżonego zawarty w apelacji o orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub też kary ograniczenia wolności albo grzywny. Dotychczasowa karalność oskarżonego świadczy bowiem o tym, że nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec niego. W stosunkowo krótkim okresie popełnił on kilka przestępstw dotyczących bezpieczeństwa w ruchu lądowym lub z ruchem tym związanych. Orzeczenie zatem o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności nie było możliwe. Przystępstwo z art. 178a§4 kk zagrożone jest jedynie karą pozbawienia wolności zatem orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny we wskazanych wyżej warunkach nie było możliwe. Z tych też względów w pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny na podstawie art. 437§1 kpk utrzymano w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk.